

sig udelukkende om Valutaspørgsmaalet — et Valg kommer jo aldrig til at dreje sig udelukkende om et eneste Spørgsmaal —, men hvad jeg paa det bestemteste vil hævde, er, at vi sjældent, ja, jeg kan godt sige, at jeg aldrig nogen Sinde i min ikke helt korte Levetid har været ude for et Folketingsvalg, der i den Grad beherskedes af et enkelt Spørgsmaal, Valutaspørgsmaalet, som Valget den 11. April. Jeg betvivler i allerhøjeste Grad, at vi, hvis dette Valg ikke taler saa tydeligt, at Rigsdagsmændene har kunnet fatte Vælgernes Tale, nogen Sinde vil opleve den Dag, hvor et Valg taler saa tydeligt, at Rigsdagen forstaar det. Og det skulde vi dog gerne; vi sidder her for at gøre Vælgernes Villie og ikke for at gøre, hvad vi har Lyst til. Hvad angaar de 100 000 Stemmers Overvægt, saa passer dette Tal, naar vi ser paa Vælgernes Stilling til en Bedring af Betalingsbalancen gennem en Importregulering.

Indenrigsministeren (Hauge): Den ærede Ordfører for Venstre spurgte mig paa ny, hvorledes Forholdet var med Hensyn til Tildelingen af Brændsel til de gamle, som havde købt Brændsel i Fjor, inden Loven blev vedtaget. Jeg mener, at jeg egentlig har svaret paa dette Spørgsmaal. Der er ikke Tvivl om, at de Folk, som har hjulpet de gamle til at faa Brændsel, maatte kunne have vurderet denne Hjælp i Penge og faaet Beløbet refunderet af Staten paa samme Maade, som de havde kunnet faa det, hvis de direkte havde ydet dem Penge. Det er klart, at man sidste Aar maatte praktisere Loven paa en saadan Maade, at man ikke positivt straffede de gamle, som i Forvejen havde købt Brændsel, enten Koks eller Tørv. Kommunerne har naturligvis maattet paase, at de paagældende virkelig havde købt Brændselet, men i de Tilfælde, hvor det var betalt, har Kommunerne givet dem Pengene igen. Jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg antager, at Kommunerne gennemgaaende har forstaaet Loven og administreret den efter dette Princip, som jeg mener er det rigtige. Nu er det jo udtrykkelig fastsat i Loven, at det er det rigtige; det modsatte vilde ogsaa have været højst besynderligt.

Bækgaard: Vi maa jo huske paa, hvad Forhandlingen her drejer sig om. Det ærede 4de Medlem for 5te Kreds (Carl Jensen) udtalte, at der er Tale om dem, som har benyttet Loven fra i Fjor, men ikke om dem, som paa anden Maade

har faaet Støtte til Brændsel. Jo, det har netop nogen Betydning. Jeg fik ikke Svar paa det Spørgsmaal, jeg fremsatte. (Afbrydelse af *Indenrigsministeren*). Ja, jeg fik maaske paa en Maade Svar, men det er sikkert en meget vid Fortolkning, der gøres gældende. Imidlertid skal jeg ikke bestride den. Sagen er dog den, at de Kommuner, som har ydet i Henhold til Aldersrentelovens § 10, sikkert ikke er kommet med i den paagældende Statistik. De Refusionsregler, som gælder for denne Hjælp, er ikke de samme som de, der gælder i Henhold til Brændselsloven, følgelig er Kommunerne ikke interesseret i at sætte det paa Brændselslovens Konto i Stedet for paa Aldersrentelovens Konto. De, som har ydet paa denne Maade, har sikkert unddraget sig Statistikken, de kan da komme ind under de 123 Kommuner, og de fortjener derfor ikke den Kritik, de har været Genstand for.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Tingets næste Møde afholdes Onsdag den 19. November Kl. 1½ med følgende Dagsorden:

1) *Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i Lov om Fattigvæsenet paa Færøerne af 10. April 1895.

2) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Ydelse af Brændsel til Aldersrentenydere i Vinteren 1924 —25.

Mødet sluttet Kl. 3³⁰.